

κάννα, ης (ῥ) roseau.
 κάνναβις, ὡς (ῥ) 1 chaire || 2 vêtement en
 toile de chaire [κάννα].
 κάνναθρον, η. κἀνάθρον.
 καννεύσαι, part. αο. ἔρη. (avec s̄ynic. et as-
 simil.) de κατανεύω.
 κἀννώσασθαι, crase poét. p. καὶ ἀννώσασθαι.
 κἀνόητα, crase poét. p. καὶ ἀνόητα.
 κανόνιζω (αο. ἔκανόνισα) régler, soumettre à
 une règle [κἀνών].
 κανονιστέον, adj. verb. de κανόνιζω.
 κἀνταῦθα, crase poét. p. καὶ ἐνταῦθα.
 κἀντεδεξάμην, crase poét. p. καὶ ἀντεδεξάμην.
 κἀντεῦθεν, crase poét. p. καὶ ἐντεῦθεν.
 κἀντί, crase poét. p. καὶ ἀντί.
 κἀντιβάς, crase poét. p. καὶ ἀντιβάς.
 κἀντιδώσεις, crase poét. p. καὶ ἀντιδώσεις.
 κανῶ, v. κἀίνω.
 κανών, ὄνος (ὅ) I barre de bois longue et droite,
 particul. : 1 au pl. règles en croix qui
 maintenaient le derrière du bouclier, d'où
 poignée de bouclier || 2 tige d'une quenouille,
 || 3 règle, d'ord. en bois à l'usage des ma-
 çons et des charpentiers || II fig. règle, type,
 modèle, principe; χρονικοὶ κανόνες, PLUT.
 époques principales de l'histoire, qui servent
 comme de points de repère pour les événe-
 ments moins importants [cf. κάννα].
 κἀέ, crase poét. p. καὶ ἐξ.
 κἀεάγγελε, crase poét. p. καὶ ἐξάγγελλε.
 κἀεακρῖθῶσαι, crase poét. p. καὶ ἐξακρῖθῶσαι.
 κἀεαμῶν, crase poét. p. καὶ ἐξαμῶν.
 κἀεαναγκάζεις, crase poét. p. καὶ ἐξαναγκά-
 ζεις.
 κἀεανευρίσκεις, crase poét. p. καὶ ἐξανευρίσ-
 κεις.
 κἀεαρκούντα, crase poét. p. καὶ ἐξαρκούντα.
 κἀεβάλλες, crase poét. p. καὶ ἐξέβαλλες.
 κἀεθρεψάμην, crase poét. p. καὶ ἐξεθρεψάμην.
 κἀεκηρύχθην, crase poét. p. καὶ ἐξεκηρύχθην.
 κἀελέγχε, κἀελέγχεται, crases poét. p.
 καὶ ἐξέλεγχε, καὶ ἐξελεγχεται.
 κἀελευθεροστομείς, crase poét. p. καὶ ἐξε-
 λευθεροστομείς.
 κἀελήλακεν, crase poét. p. καὶ ἐξελήλακεν.
 κἀελέγκωμαι, crase poét. p. καὶ ἐξενέγκωμαι.
 κἀεπευέασθαι, crase poét. p. καὶ ἐξεπεύ-
 ξασθαι.
 κἀεπίσταθον, crase poét. p. καὶ ἐξεπίσταθον.
 κἀερημῶσαι, crase poét. p. καὶ ἐξερημῶσαι.
 κἀεστιν, crase poét. p. καὶ ἔξεστιν.
 κἀεσωσα, crase poét. p. καὶ ἐξέσωσα.
 κἀευρίσκετε, crase poét. p. καὶ ἐξευρίσκετε.
 κἀεἰδρυσον, crase poét. p. καὶ ἐξείδρυσον.
 κἀεἰσώσαντε, crase poét. p. καὶ ἐξείσώσαντε.
 κἀεχνοσκοπούμενος, crase poét. p. καὶ ἐξι-
 χνοσκοπούμενος.
 κἀεἰως, crase poét. p. καὶ ἀξίως.
 κἀεομοιούσθαι, crase poét. p. καὶ ἐξομοιούσθαι.
 κἀεονειδισθεῖς, crase poét. p. καὶ ἐξονειδι-
 σθεῖς.
 κἀεορθιάζων, crase poét. p. καὶ ἐξορθιάζων.
 κἀεορμώμενον, crase poét. p. καὶ ἐξορμώ-
 μενον.
 κἀεω, crase poét. p. καὶ ἄεω.
 κἀπ, par apoc. et assimil. ἔρη. p. κατά de-
 vant π ou φ : κἀπ πείδιον, II. κἀπ φίλαρα, II.
 κἀπ', p. κἀπό, crase poét. p. καὶ ἀπό.

κἀπαναίρονται ου κἀπαναίρουνται, crases
 poét. p. καὶ ἀπαναίρονται ου ἀπαναίρουνται.
 κἀπαναστάσεις, crase poét. p. καὶ ἐπαναστά-
 σεις.
 Καπανεύς, ἔως, ἔρη. ἦος (ὅ) Kapanée, un
 des sept chefs devant Thèbes.
 Καπανηΐδης, ου (ὅ) le fils de Kapanée (Sthé-
 nélös) [Καπανεύς].
 Καπαήλιος, α, ον, de Kapanée [Καπανεύς].
 κἀπάξομαι, crase poét. p. καὶ ἀπάξομαι.
 κἀπαπειλῶν, crase poét. p. καὶ ἐπαπειλῶν.
 κἀπαράσασθαι, crase poét. p. καὶ ἀπαράσασ-
 θαι.
 κἀπάτωρ, crase poét. p. καὶ ἀπάτωρ.
 κἀπέδειξαν, κἀπέδειξαντο, crases poét. p. καὶ
 ἐπέδειξαν, καὶ ἐπέδειξαντο.
 κἀπέ, crase poét. p. καὶ ἐπέ.
 κἀπετα, crase poét. p. καὶ ἔπειτα.
 κἀπέκλεισε, crase poét. p. καὶ ἀπέκλεισε.
 κἀπεκύρωσεν, crase poét. p. καὶ ἐπεκύρωσεν.
 κἀπέλύσατο, crase poét. p. καὶ ἀπέλύσατο.
 κἀπεμπόμην, κἀπεμψα, crases poét. p. καὶ
 ἐπεμπόμην, καὶ ἐπεμψα.
 κἀπέσκηψε, crase poét. p. καὶ ἐπέσκηψε.
 κἀπεστέναξεν, crase poét. p. καὶ ἐπεστέναξεν.
 κἀπεστράτευσα, crase poét. p. καὶ ἐπεστρά-
 τευσα.
 κἀπεσύλησεν, crase poét. p. καὶ ἀπεσύλησεν.
 κἀπετος, ου (ῥ) 1 creux, enfoncement || 2
 particul. fosse, fossé || 3 tombe, tombeau
 (p. *σκάπετος de la R. Σκαπ ου Σκα, creu-
 ser, cf. σκάπτω).
 κἀπεύχεται, crase poét. p. καὶ ἐπεύχεται.
 κἀπεχειρήσας, crase poét. p. καὶ ἐπεχειρή-
 σας.
 κἀπεχώρησεν, crase poét. p. καὶ ἀπεχώρησεν.
 κἀπη, ης (ῥ), d'ord. au pl. crèche, mangeoire.
 καπηλείον, ου (τό) boutique de vin et d'épi-
 cerie, cabaret [κἀπηλος].
 καπηλεύω : I intr. être petit marchand ou
 brocanteur || II tr. en mauv. part. : 1 bro-
 canter, trafiquer de || 2 débiter chichement :
 μάχηγ, ESCH. lésiner ou recourir à de petits
 moyens à la guerre, faire la guerre petit-
 ment (lat. bellum cauponari) [κἀπηλος].
 καπηλικός, ἦ, ὄν, qui concerne les petits
 marchands, le petit négoce [κἀπηλος].
 καπηλικῶς, adv. comme un brocanteur, c. à d.
 d'une manière mercantile, peu loyale.
 καπηλις, ἴδος, ου κἀπηλις, ἴδος (ῥ) mar-
 chande en détail, particul. cabaretière [κἀ-
 πηλος].
 κἀπηλος, ου (ὅ) 1 qui vend en détail, d'où
 petit marchand, brocanteur; fig. en mauv.
 part, qui trafique de qqe ch. || 2 débitant de
 vin, cabaretier.
 κἀπί, crase poét. p. καὶ ἐπί.
 κἀπιθαῖται, crase poét. p. καὶ ἐπιθαῖται.
 κἀπιβουλευτοῦ, crase poét. p. καὶ ἐπιβου-
 λευτοῦ.
 κἀπιδαυρίας, crase poét. p. καὶ Ἐπιδαυρίας.
 κἀπίδεη, crase poét. p. καὶ ἐπίδεη.
 κἀπίδεσπέζει, crase poét. p. καὶ ἐπίδεσπέζει.
 κἀπιθῆς, crase poét. p. καὶ ἐπιθῆς.
 καπιθη, ης (ῥ) mesure de deux chénices, chez
 les Perses.
 κἀπιθοάζουσα, κἀπιθοάζω, crases poét. p.
 καὶ ἐπιθοάζουσα, καὶ ἐπιθοάζω.